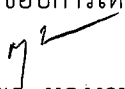

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน
โรงพยาบาลบางแพ จังหวัดราชบุรี
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๔
สำหรับหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของโรงพยาบาลบางแพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี	
<p>ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลบางแพ วัน/เดือน/ปี : ๒ เมษายน ๒๕๖๔ หัวข้อ : โครงการอบรม รายละเอียด (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) โครงการอบรมการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย ปีงบประมาณ ๒๕๖๔</p> <p>Linkภายนอก :</p> <p>หมายเหตุ :</p>	
<p>ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล (นายหยุด ทองงาม) ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ วันที่ ๒ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๖๔</p>	<p>ผู้อนุมัติรับรอง (นายเกียรติศักดิ์ นิธิเศรษฐทรัพย์) ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ วันที่ ๒ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๖๔</p>
<p>ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่ (นางสาวกรรณิการ์ พรชัยกุลวัฒนา) ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ วันที่ ๒ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๖๔</p>	

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลบางแพ อ.บางแพ จ.ราชบุรี

ที่ รบ ๐๐๓๒.๓/๐๖/

วันที่ 24 มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติโครงการอบรมการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ

ตามที่ โรงพยาบาลบางแพ ได้กำหนดนโยบายคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานเพื่อเป็นมาตรฐาน แนวทางปฏิบัติและปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกที่ดี รักษา ศักดิ์ศรี มีความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับบุคลากรทุกระดับของโรงพยาบาลบางแพ ให้ยึดถือปฏิบัติควบคู่กับ กฎระเบียบ ข้อบังคับอื่นๆ โดยมุ่งมั่นที่จะนำหน่วยงานให้ดำเนินการตามภารกิจด้วยความโปร่งใส บริหารงาน ด้วยความซื่อสัตย์ ปราศจากการทุจริตและตอบสนองความต้องการพร้อมอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สร้างความเชื่อมั่นในระบบราชการตามเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ หน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ นั้น

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทั่วไป จึงได้จัดทำโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษา วินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษทาง วินัย ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลบางแพ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการตลอดจนแนวทางการใช้จริยธรรมจรรยาบรรณข้าราชการ พลเรือน รวมทั้งมีจิตสำนึก ทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี ในการปฏิบัติราชการ ดังรายละเอียดในตามโครงการที่ แนบมาพร้อมบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ และอนุญาตให้เผยแพร่บนเว็บไซต์ของ โรงพยาบาล

(นายหยุด ทองงาม)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

อนุมัติ

(นายเกียรติศักดิ์ นิธิเศรษฐทรัพย์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ

โครงการอบรมการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔

๑. หลักการและเหตุผล

ตามแผนปฏิบัติราชการกระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งได้มีมาตรการในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของการพิทักษ์คุณธรรม โดยคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม(ก.พ.ค.) ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ และได้มีการตราพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญาและวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ ซึ่งเจ้าหน้าที่ในสังกัดควรต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริตและกระทำผิดวินัย ทำให้เกิดความตระหนักรู้มีผลทำให้การกระทำผิดวินัยลดน้อยลง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรของกระทรวงสาธารณสุข ในการพัฒนาระบบการนำองค์กรซึ่งเป็นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว โรงพยาบาลบางแพ จึงได้จัดทำโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษทางวินัย ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลบางแพ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ ตลอดจนแนวทางการใช้จริยธรรม จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือน รวมทั้งมีจิตสำนึก ทศณคติและพฤติกรรมที่ดี ในการปฏิบัติราชการ

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้บุคลากรโรงพยาบาลบางแพ มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับวินัย และคุณธรรม
๒. เพื่อให้บุคลากร มีแนวทางการใช้จริยธรรม จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือน ปฏิบัติราชการอย่างถูกต้อง

๓ เป้าหมาย

บุคลากรโรงพยาบาลบางแพ จำนวน ๑๕๐ คน

๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับวินัยและจริยธรรมข้าราชการพลเรือน มากกว่า ร้อยละ ๘๐

๕ ระยะเวลาดำเนินงาน

เดือนมีนาคม - เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔

๖. สถานที่ดำเนินงาน โรงพยาบาลบางแพ

๗. งบประมาณ ไม่ใช้งบประมาณ

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑ บุคลากรโรงพยาบาลบางแพ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ วินัย และจรรยาบรรณ
ข้าราชการพลเรือน

๒ บุคลากรโรงพยาบาลบางแพมีความตระหนัก ในการร่วมกันป้องกันการทุจริตและการกระทำ
ผิดวินัย

๙. ผู้เสนอโครงการ

(นายหยุด ทองงาม)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

๑๐. ผู้อนุมัติโครงการ

อนุมัติ

(นายเกียรติศักดิ์ นิธิเศรษฐทรัพย์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลบางแพ อ.บางแพ จ.ราชบุรี.....

ที่..... รบ ๐๐๓๒.๓/๐๖/.....

วันที่..... 15 มิถุนายน ๒๕๖๔.....

เรื่อง..... ขออนุมัติปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามโครงการอบรมการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย.....

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ

ตามที่ โรงพยาบาลบางแพได้จัดทำโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษา
วินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษทาง
วินัย ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลบางแพ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ
ระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการตลอดจนแนวทางการใช้จริยธรรมจรรยาบรรณข้าราชการ
พลเรือน รวมทั้งมีจิตสำนึก ทักษะและพฤติกรรมที่ดี ในการปฏิบัติราชการ นั้น เนื่องจากในสถานการณ์
ปัจจุบันเกิดโรคโควิด - ๑๙ ระบาดอย่างหนัก การจัดอบรมตามโครงการโดยรวมหมู่คนจำนวนมาก อาจ
ก่อให้เกิดการระบาดของโรค กลุ่มงานบริหารทั่วไปจึงขออนุมัติปรับเปลี่ยนรูปแบบการอบรมการรักษาวินัย
เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย เป็นการแจกเอกสารตัวอย่างการทำผิดวินัยและบทลงโทษ
ให้แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลบางแพ แทนการอบรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

๗-

(นายหยุด ทองงาม)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

อนุมัติ

๔

(นายเกียรติศักดิ์ นิธิเศรษฐทรัพย์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแพ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลบางแพ อ.บางแพ จ.ราชบุรี

ที่.....รบ ๐๐๓๒.๓/๐๖/

วันที่.....๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง.....ขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

เรียน หัวหน้ากลุ่มงาน,หัวหน้าฝ่าย,หัวหน้างาน

โรงพยาบาลบางแพได้จัดทำโครงการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาวินัย เสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและวินัย ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษทางวินัย ประจำปี ๒๕๖๔ แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลบางแพทุกระดับ แต่เนื่องจากสถานการณ์ระบาดของโรค โควิด - ๑๙ ทำให้ไม่สามารถจัดอบรมบุคลากรจำนวนมากได้ ตามมาตรการป้องกันการระบาดของโควิด-๑๙ ของ จังหวัดราชบุรี กลุ่มงานบริหารทั่วไปจึงขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการละเมิด วินัยและการลงโทษทางวินัย ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่าน เพื่อได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติไม่ให้เกิดการ กระทำผิดวินัย ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นายหยุด ทองงาม)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

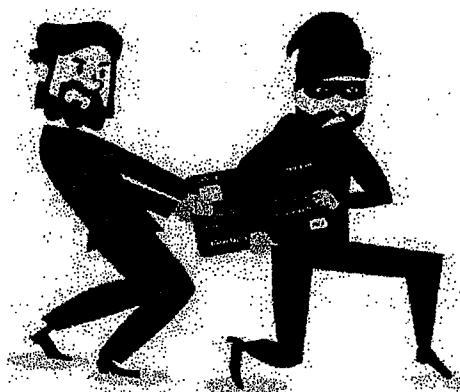
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

บัตรเครดิตที่รัก

นางสาวสุดที่รัก ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ประจำห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้ลักบัตรเครดิตของเพื่อนร่วมงานที่ธนาคารส่งมาที่ตู้จดหมายของกลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน หลังจากนั้นได้ดำเนินการค้นหาข้อมูลส่วนตัวจาก

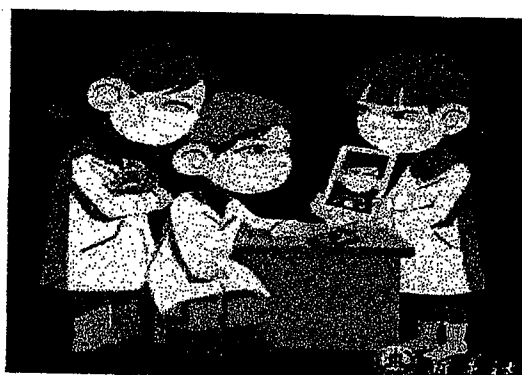

โปรแกรม HOSxP ของโรงพยาบาล แล้วขอเปิดใช้บัตรแบบอัตโนมัติ หลังจากนั้นได้นำบัตรเครดิตไปกดเงินสดจากตู้กด เงินสดอัตโนมัติ (ATM) หลายสาขาโดยนางสาวสุดที่รัก ไม่ได้เป็นเจ้าของและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของบัตร จำนวน ๓ ราย รวมเป็นเงินจำนวน ๙๐,๙๐๐ บาท

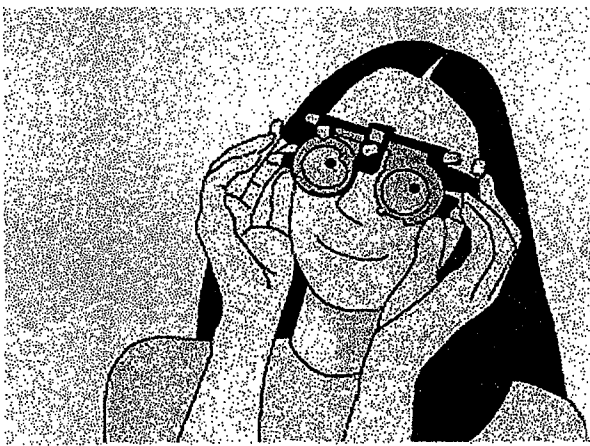
พฤติกรรมของนางสาวสุดที่รัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เจตนาดี...เกินไป

นางสาวดำ นางเหลือง นางแดง ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ห้องผ่าตัดตา โรงพยาบาลศูนย์ประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง โดยนางสาวดำ เป็นหัวหน้าห้องผ่าตัดตา มีหน้าที่ควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ห้องผ่าตัดตา นางเหลืองและนางแดง

เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในห้องผ่าตัด นางเอ นางบี และนางซี เจ็บป่วยด้วยโรคต้อกระจก ซึ่งต้องรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดเปลี่ยนเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับไม่ได้ โดยนางเอ เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๒๘- ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ นางบี เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๑๐ -๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทั้งสองรายมีนางเหลียง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน ส่วนนางซี เข้ารับการรักษา ระหว่างวันที่ ๑๕- ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีนางแดง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน แต่นางเหลียงและนางแดง ได้ลงรายการคำรักษาพยาบาลรายการอวัยวะเทียมว่าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมที่ใช้ในการรักษาเป็นชนิดพับได้ ซึ่งตามประกาศกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง ประเภทและอัตราอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคได้กำหนดรายการ

เบิกค่าใช้จ่ายของเลนส์ทั้งสองชนิดต่างกัน กล่าวคือถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดแข็งพับไม่ได้ราคาไม่เกินอันละ ๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับได้ เบิกได้ไม่เกินอันละ ๖,๐๐๐ บาท การกระทำของเจ้าหน้าที่ทั้งสามรายมิได้มีเจตนาทุจริต เนื่องจากเข้าใจว่าสามารถทำได้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของโรงพยาบาลและไม่ได้รับประโยชน์จากเงิน

ส่วนต่างค่าเลนส์แก้วตาเทียมแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางสาวดำ นางเหลียงและนางแดง ดังกล่าว เป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

ถูกปลด เพราะละทิ้งหน้าที่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

มูลเหตุข้อพิพาท สืบเนื่องจาก...นายหนุ่มซึ่งเป็นข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยอ้างเหตุว่าตนถูกปองร้ายที่บ้านและระหว่างการเดินทางมาทำงานทำให้ไม่อาจมาทำงานได้ และได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจแล้ว ซึ่งบางวันตนได้มาทำงานแต่มิได้ลงชื่อในบัญชีลงเวลาเนื่องจากถูกกลั่นแกล้งเอาบัญชีไปเก็บไว้ หลังจากมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง

ตามรายงานการสอบสวนว่า นายหนุ่มชาตราสารตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ถึง ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รวมจำนวน ๒๓ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้ว มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

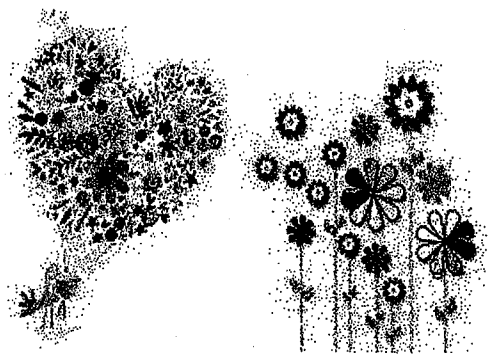

นายหนุ่มอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ เป็นเหตุให้นายหนุ่มนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง โดยอ้างว่าตนมิได้ขาดราชการต่อเนื่องเกินกว่า ๑๕ วัน เพราะบางวันได้มาทำงาน แต่มิได้ลงเวลา รวมทั้งตนมิได้ขาดราชการไปเลย แต่ได้กลับมาปฏิบัติงานในภายหลัง จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

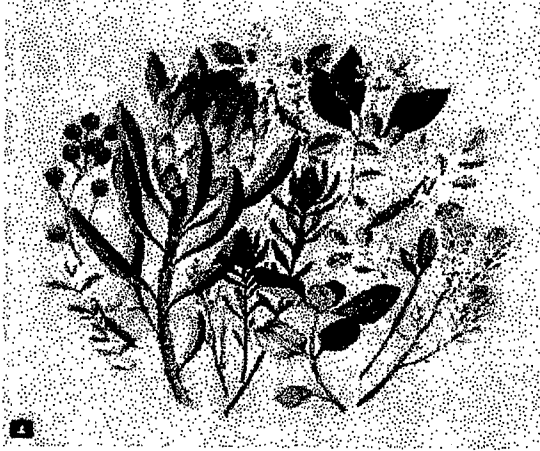
ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาโดยเมื่อพิจารณาวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลานั้นต่อเนื่องกันไปทุกวัน รวมทั้งวันหยุดราชการที่อยู่ระหว่างนั้นด้วยถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน ตามนัยมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้บังคับบัญชาลงโทษปลดออกจากราชการ อันเป็นโทษขั้นต่ำสุดที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย และแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้กลับมาปฏิบัติราชการภายหลังก็ไม่อาจนำเอาพฤติการณ์ดังกล่าวมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้ได้รับโทษน้อยกว่าปลดออกจากราชการได้

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ.๕/๒๕๖๒)

ที่มา : รวมบทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ : พฤติการณ์การกระทำผิดวินัย สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

เจ้าหน้าที่การเงิน... ทุจริตเบิกข้าราชการพยาบาลซ้ำซ้อน คณะกรรมการ
ตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ต้องรับผิดชอบหรือไม่?

ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน แต่กลับไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินให้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี นำใบเสร็จรับเงินข้าราชการพยาบาลที่มีผู้ใช้สิทธิเบิกแล้วกลับไปใช้ในการเบิกเงินซ้ำอีกแล้ว โอนเข้าบัญชีของตนและพวก ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายเป็นผลจากการละเลยต่อหน้าที่ของกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน กรรมการฯ ย่อมต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบการรับ - จ่ายเงินประจำวัน ไม่เคยตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่เคยตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ ทำให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีอาศัยช่องทางดังกล่าวนำใบเสร็จรับเงินที่มีการจ่ายเงินไปแล้ว มาเบิกจ่ายซ้ำหลายครั้งต่อเนื่องเป็นเวลานาน หากคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบตามหน้าที่มาตั้งแต่ต้นก็น่าจะทำให้ใครไม่กล้ากระทำการทุจริตหรืออาจตรวจพบการทุจริตได้ไม่ยาก ความเสียหายก็จะน้อยลงและเมื่อการปฏิบัติ

หน้าที่ของเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ไม่ผ่านการตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา ยิ่งควรต้องใช้ความระมัดระวัง และติดตามหรือแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่เพื่อให้รับบัญชีและเอกสารหลักฐานมาตรวจสอบได้ การไม่ติดตามหรือดำเนินการใดๆ โดยเห็นว่าไม่มีหน้าที่

จึงเป็นการไม่ใส่ใจปฏิบัติหน้าที่และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ส่วนงบประมาณหลักฐานการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติให้จ่ายเงินนั้นไม่ใช่หลักฐานการจ่ายเงิน การตรวจสอบจึงต้องตรวจสอบจากหลักฐานการจ่ายเงินเท่านั้น และผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจจะเลยหรือนำเหตุที่ว่าหลักฐานการจ่ายเงินแต่ละวันมีจำนวนมากมาเป็นข้ออ้างที่จะไม่ตรวจสอบได้

ดังนั้น ความเสียหายส่วนหนึ่งจึงเป็นผลมาจากการละเลยไม่ตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดที่ผู้บังคับบัญชามีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ข.๘๒/๒๕๖๐)

ที่มา : พฤติการณ์หรือการกระทำผิด
“ละเมิด-วินัย” : เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้าน
การเงิน-บัญชีและการคลัง เอกสารวิชาการ
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่รัฐ...

นอกจากฐานทุจริตได้หรือไม่ ?

ข้อเท็จจริง...นายเด่น ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรณีอนุมัติก่อสร้างอ่างเก็บน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดนายเด่นเป็นความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต่อมาปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้บังคับบัญชาของนายเด่นได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเด่นออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังนายเด่นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) แต่คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ นายเด่นจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หากปรากฏในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่านายเด่นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานอื่น ซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงเป็นเหตุให้การชี้มูลความผิดกรณีนี้ไม่ผูกพันปลัดกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยในการพิจารณาลงโทษนายเด่น จึงได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ลงโทษไล่นายเด่นผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามผลการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ก.พ.ค. ที่ให้ยกอุทธรณ์ของนายเด่น โดยให้คืนสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พบ.๖/๒๕๖๓)

ที่มา : สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ บทความวิชาการ อุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายปกาสิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

นายไวยพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

นายกเลิกมาทำงานจริงหรือเปล่า

สมาชิกสภาเทศบาลอยากจะตรวจสอบว่า นายกเทศมนตรียื่นใบลาอย่างถูกต้องหรือไม่ จะขอข้อมูลการปฏิบัติงานได้หรือเปล่า มาติดตามกันครับ

นายตรวจสอบ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการลาของนายกเทศมนตรีช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ ว่าเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ จึงมีหนังสือถึงเทศบาลตำบลขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ ๑) ใบอนุมัติการลาป่วยของนายกเทศมนตรีจากนายอำเภอ ๒) รายการบันทึกการมาปฏิบัติงานในสมุดลงเวลาทำงานของนายกเทศมนตรี ๓) รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๓ เทศบาลตำบลแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รายการที่ ๒ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙ (๑) - (๘) ถือว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ สำหรับรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๑) จึงให้นายตรวจสอบเข้าติดต่อขอรับเอกสารได้ นายตรวจสอบจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการและการบริหารงานบุคคลของเทศบาลตำบลที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หน่วยงานไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณา และให้หน่วยงานดำเนินการตามเจตนาที่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ต่อไป

เรื่องนี้ หน่วยงานของรัฐสามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานการพิจารณาเรื่องบันทึกลงเวลาปฏิบัติราชการและเอกสารการลาได้ครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๕๖/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอชื่อคนร้องเรียนหน่อย

ร้านนวดเพื่อสุขภาพถูกมือตีก้นแกล้งร้องเรียนว่าค่าประเมิน ร้านถูกตรวจสอบแล้วไม่เป็นความจริง เสียชื่อเสียง เจอพิษโควิดเข้าไปอีก ต้องปิดร้าน เจ้าของร้านอยากจะฟ้องร้องคนที่ก้นแกล้ง จะขอข้อมูลอะไรได้บ้าง

นางสปา เจ้าของร้านนวดเพื่อสุขภาพแห่งหนึ่ง เพิ่งเปิดร้านเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๓ ถูกบุคคลลึกลับ ใช้นามแฝงร้องเรียนผ่านช่องทางสายด่วนกับหน่วยงาน A ว่า ร้านแห่งนี้มีการค้าประเวณีมากกว่า ๑๐ ปี หน่วยงาน A จึงแจ้งให้จังหวัดเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ไม่เป็นความจริงตามที่มีการร้องเรียน นางสปาเห็นว่า ผู้ร้องเรียน มีเจตนาถก้นแกล้งให้ร้านได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง พนักงานนวดลาออกเพราะเกิดความกลัว ปัจจุบันร้านปิดทำการตามคำสั่งของจังหวัดเนื่องจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นางสปา จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ร้องเรียน เพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดี หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องแจ้งเบาะแสการกระทำความผิดกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลผู้ร้องเรียนอาจเกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสปาจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและเบอร์โทรศัพท์ของผู้ร้องเรียน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามเรื่องร้องเรียนว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายหรือไม่ หากตรวจสอบพบว่าการกระทำความผิดก็จะต้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ประกอบกับผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ผู้ร้องเรียนอาจทำให้ต่อไปจะไม่มีใครกล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายแก่ทางราชการ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน ปรากฏเพียงนามแฝงในการร้องเรียน และไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยนามแฝงดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดขึ้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ จึงเห็นควรให้เปิดเผยนามแฝงผู้ร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดหมายเลขโทรศัพท์เพราะจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

เรื่องนี้ เป็นหลักการคุ้มครองข้อมูลผู้ร้องเรียน ผู้ให้เบาะแสการกระทำความผิดกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐ ต้องให้ความคุ้มครองครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๖๓/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ปลดผมจากตำแหน่งทำไม

ผมบดีมหาวิทยาลัยใกล้จะเกษียณอายุราชการอยู่แล้ว มีคำสั่งปลดจากตำแหน่งแบบฟ้าผ่า ก็ต้องขอเหตุผลการปลดให้หายข้องใจเสียหน่อย จะทำได้หรือเปล่า

นายปวตจิต เป็นคนบดีในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ใกล้จะเกษียณอายุราชการอีกแค่ ๑๖ เดือน จู่ ๆ มหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้พ้นจากตำแหน่ง นายปวตจิตจึงมีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยขอข้อมูลข่าวสารการประชุมสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๕ ครั้ง ประกอบด้วย รายงานการประชุมและเทปบันทึกเสียงการประชุมในวาระที่เกี่ยวกับนายปวตจิต มหาวิทยาลัยแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่า ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่อนุญาตให้เอกสารต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับมติเพิกถอนนายปวตจิต เว้นแต่ มีคำสั่งศาลออกหมายเรียกขอเอกสารมายังสภามหาวิทยาลัย นายปวตจิตจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า บันทึกเสียงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นเพียงเครื่องมือในการช่วยบันทึกเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการจัดทำรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เป็นประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เนื่องจากเป็นผู้ถูกเพิกถอนตำแหน่งจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเฉพาะระเบียบวาระที่พิจารณาเพิกถอนผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๖๕/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ตัดแปลงอาคารตรงกับใบอนุญาตหรือเปล่า

เรื่องนี้เป็นข้อพิพาทระหว่างเจ้าของอาคารข้างเคียงกัน ก็เลยมีการร้องเรียนว่าอีกฝ่ายตัดแปลงอาคาร โดยไม่มีการขออนุญาตและมีการยื่นขอใบอนุญาตย้อนหลังจนได้รับใบอนุญาตถูกต้อง เลยต้องขอตรวจสอบ ใบอนุญาตกับแบบแปลนเสียหน่อย

นายช้องใจ เจ้าของอาคาร A เป็นลักษณะอาคาร ๓ ชั้น ๕ คูหา เห็นว่า อาคาร B ซึ่งเป็นอาคาร ข้างเคียงลักษณะเดียวกัน มีการตัดแปลงอาคารด้านหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาตและภายหลังมีการยื่นขอใบอนุญาต ย้อนหลัง จนได้รับอนุญาตตัดแปลงอาคารจากเทศบาล แต่สิ่งที่ตัดแปลงก่อนหน้านี้ไม่ตรงกับแบบแปลนที่ได้รับ อนุญาต นายช้องใจจึงร้องเรียนต่อเทศบาลให้บังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องต่อไป แต่นายช้องใจมีเหตุขัดแย้งกับนาย ช้องจิต เจ้าของอาคาร C ซึ่งก็เป็นอาคารข้างเคียงที่ทำการตัดแปลงด้านหน้าอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตและขอ อนุญาตย้อนหลังเหมือนอาคาร B นายช้องใจจึงมีหนังสือถึงเทศบาลขอข้อมูลข่าวสารของอาคาร C จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) สำเนาใบอนุญาตตัดแปลงอาคาร ๒) สำเนาแบบแปลนอาคารส่วนตัดแปลง เทศบาลแจ้งเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนอาคาร ภายในเป็นที่พักอาศัยส่วนบุคคล เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๗ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลใดให้แจ้งผู้นั้นเสนอคำ คัดค้านภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง นายช้องใจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนอาคารส่วนตัดแปลงเป็น ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารที่ผู้ขออนุญาตต้องยื่นประกอบการขออนุญาต ต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการตรวจสอบถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาล จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยแบบแปลนอาคารส่วน ตัดแปลงให้ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ลายมือชื่อ เพราะจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๕๙/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ถึงไม่เกี่ยวข้องก็อยากจะรู้

คนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการแข่งขันเข้าสู่ตำแหน่ง แต่มีข้อสงสัยว่าหน่วยงานมีการพิจารณาคัดเลือกอย่างไรโปร่งใสหรือไม่ จะขอตรวจสอบข้อมูลได้หรือไม่ มาดูว่าจะตัดสินเรื่องนี้อย่างไร

นาง A เป็นข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษ สังกัดหน่วยงาน ก มีหนังสือถึงหน่วยงาน ก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อย้ายและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่ม/หน่วย ในหน่วยงาน ก จำนวน ๕ รายการ คือ (๑) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกผู้อำนวยการหน่วยระหว่างนาง A กับนาง B (๒) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ระหว่าง นาง C กับนาง D (๓) ข้อมูลคะแนนการประเมินส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของกรรมการทุกราย รวมทั้งเอกสารประกอบการให้คะแนน ทั้งของนาง A กับนาง B (๔) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (๕) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ระหว่าง นาง E กับนาง F เพื่อตรวจสอบว่าการประเมินเป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมและปราศจากอคติ

นาง A แจ้งนาง A ว่า เปิดเผยรายการที่ ๑ ให้แล้ว ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ บางส่วน และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า นาง A ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน และอาจมีผลกระทบต่อกรรมการผู้ประเมิน นาง A จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับองค์ประกอบ คุณสมบัติ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินฯ แม้ผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ข้อกล่าวอ้างนี้มีใช้เหตุผลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ประกอบกับมีเหตุที่ทำให้ผู้อุทธรณ์อาจเคลือบแคลงสงสัยเกี่ยวกับการประเมินว่า เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรมหรือตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่ จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการประเมินจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ได้รับคัดเลือก ส่วนรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ระบุว่า อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นการขอข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่อาจเข้าใจได้ตามสมควรว่า หมายถึงข้อมูลใด ถือว่า มิได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

เรื่องนี้น่าสนใจทั้งในแง่ของกรณีและผู้ขอข้อมูลข่าวสารไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ขอ และกรณีคำขอข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจนครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๔๕/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”